

Sygn. akt IV Cz 766/15

POSTANOWIENIE

Dnia 13 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w S. IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mariola Watemborska

Sędziowie SO: Jolanta Deniziuk (spr.), M. S.

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2016 r., w S.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **S.A. w T.**

przeciwko pozwanej **S. (...)**

o ustalenie

na skutek zażalenia pozwanego

od postanowienia Sądu Rejonowego w C. z dnia 15 października 2015 roku, sygn. akt I C 99/10

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że nakazać ściągnąć tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych od powoda (...) S.A. w T. kwotę 3.471,88 zł (trzy tysiące czterysta siedemdziesiąt jeden złotych osiemdziesiąt osiem groszy), a od pozwanego S. (...) kwotę 1.284,12 zł (tysiąc dwieście osiemdziesiąt cztery złote dwanaście groszy);
2. zasądzić od powoda (...) S.A. w T. na rzecz pozwanego S. (...) kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego,
3. nakazać ściągnąć od powoda na rzecz S.34,72 (trzydzieści cztery 72/100) zł tytułem części opłaty od zażalenia, od uiszczenia której strona pozwana była zwolniona.

Sygn. akt. IV Cz 766/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 października 2015 roku Sąd Rejonowy w C. zasądził od pozwanego S. (...) na rzecz S. kwotę 4.756 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Pozwany zaskarżył powyższe postanowienie zażaleniem, wnosząc o jego zmianę, poprzez orzeczenie o kosztach sądowych stosownie do wyniku postępowania. Nadto wniósł o zasądzenie na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego. Skarżonemu orzeczeniu zarzucił naruszenie art. 113 ust. 1 u.k.s.c. w zw. z art. 100 k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym uzasadnieniu uchwały z dnia 19 stycznia 2012 roku (sygn. akt IV CZ 119/11 – za pośrednictwem Systemu (...) Prawnej Lex), o tym, w jakim stopniu strona wygrała lub przegrała sprawę decyduje rezultat przeprowadzonego porównania roszczeń dochodzonych z roszczeniami ostatecznie uwzględnionymi, przy czym porównania tego dokonuje się mając na względzie ostateczny wynik procesu, nie zaś rozstrzygnięcia w poszczególnych instancjach.

W rozpoznawanej sprawie powód (...) S.A. w T. kwestionował zasadność dokonanej przez S. (...) aktualizacji wysokości opłaty za użytkowanie wieczyste. Wskazał przy tym, iż dotychczas opłata ta wynosiła 1.750 zł, zaś po aktualizacji wzrosła do kwoty 10.959,72 zł. Wartość przedmiotu sporu wynosiła więc 9.210 zł (10.959,72 – 1.750 zł). Sąd I instancji ostatecznie ustalił wysokość opłaty za użytkowanie wieczyste na kwotę 6.746,47 zł. Oznacza to, że powód wygrał sprawę w 27%, zaś przegrał w 73 %. Pozwany z kolei wygrał sprawę w 73 %, przegrał zaś w 27 %.

W ocenie Sądu Okręgowego, tak ustalony wynik sprawy, wyklucza zasądzenie zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych w oparciu o wyrażoną w art. 98 k.p.c. zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy i wymaga odwołania się do zasady wyrażonej w art. 100 k.p.c.

Jak stanowi przepis art. 100 k.p.c. w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.

Cytowany przepis stanowi elastyczne dostosowanie zasady odpowiedzialności za wynik sprawy do sytuacji, w której obie strony są - w różnym albo w takim samym stopniu - wygrywającym i przegrywającym zarazem.

Z uwagi na powyższe, o obowiązku zwrotu kosztów sądowych wyłożonych tymczasowo ze środków S. należało ustalić w oparciu o art. 100 k.p.c. stosując zasadę stosunkowego rozdzielenia tych kosztów. Pozwany przegrał postępowanie w 27 %, powód zaś w 73 % i w takiej części każdy z nich powinien partycypować w zwrocie kwoty 4.756 zł – odpowiednio 1.284,12 zł pozwany i 3.471,88 zł powód.

Przedmiotowe rozstrzygnięcie uwzględnia okoliczności, iż wyrokiem z dnia 2 października 2014r. Sąd Rejonowy w punkcie (...) rozstrzygnął wyłącznie o sposobowe rozliczenia pomiędzy stronami poniesionych przez nich kosztów w sprawie. Przemawia za tym także treść uzasadnia Sądu, gdzie jako podstawę prawną rozstrzygnięcia wskazano art. 98§2 kpc, który nakazuje stronie przegrywającej zwrot poniesionych przez przeciwnika kosztów. Przepis ten określa nie tylko strony ale także i przedmiot rozstrzygnięcia poprzez wskazanie, że dotyczy rozliczenia poniesionych przez uprawnionego kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony.

W wyroku nie zostały zaś rozliczone wydatki, które tymczasowo zostały poniesione przez Skarb Państwa. Sąd konieczność uzupełnienia postanowienia o kosztach wydane w trybie art. 108¹ kpc.

W oparciu o dyspozycję tegoż przepisu Sąd Rejonowy rozstrzygnął o kosztach sądowych należnych od stron Skarbowi Państwa, kosztów, które strony nie poniosły w toku postępowania i tym samym nie zostały objęte dyspozycją punktu (...) wyroku także i co do przesądzonej w nim zasady ponoszenia kosztów procesu. Nieuiszczone koszty sądowe nie są bowiem, jak już wyżej wskazano elementem kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Tym samym nie można traktować orzeczenia o pobraniu na rzecz Skarbu Państwa uiszczonych tymczasowo wydatków jako rozstrzygnięcia o kosztach procesu. Sąd Rejonowy w punkcie (...), niezakwestionowanym przez pozwanego rozstrzygnął więc jedynie o zasadzie ponoszenia kosztów procesu. Tym samym orzekając o zwrocie uiszczonych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatków Sąd Rejonowy winien ponownie odnieść to do wyników postępowania. Rację ma więc skarżący, który domaga się uwzględnienia okoliczności, iż jedynie w 27% powód wygrał sprawę.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., zmienił zaskarżone postanowienie, w ten sposób, że nakazał ściągnąć tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych od powoda kwotę 3.471,88 zł, a od pozwanego kwotę 1.284,12 zł (punkt(...) sentencji).

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie § 6 pkt 3 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (punkt(...)sentencji).

O kosztach sądowych należnych Skarbowi Państwa orzeczono zaś na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.